

قشم کلکسیونی از طبیعت

میراث ایرانی

توضیح: «میراث ایرانی» عنوان بخش جدیدی است که تلاش دارد از این پس در هر شماره از ماهنامه به معروفی یا برسی وضعیت مواریت فرهنگی ایران - اعم از تاریخی، طبیعی و معنوی - پردازد. امید است که این بخش بتواند هم اطلاعات مناسبی را در اختیار دوستداران میراث ایرانی قرار دهد و هم بتواند نقشی هرچند کوچک در پاسداشت این مواریت ارزشمند ایفا کند.

براساس تعريف فوق از ژئوپارک و براساس ارزیابی

به عمل آمده از بخش غربی جزیره قشم و با توجه به وجود پدیده‌های بارز زمین‌شناسی مانند گبد نمک، غارهای نمک، چشم‌های گوگردی، دره‌های شکفته‌انگیز و با توجه به قرار گرفتن ۲۵ کیلومتر ساحل بکر و زیبا در بخش جنوبی منطقه و همچنین با توجه به چشم‌اندازهای زیبا و بیکران و حیات وحش فراوان در این محدوده، جای تردید باقی نمی‌ماند که بهترین روش ممکن و مناسب‌ترین عنوان برای حفاظت و بهره‌برداری از این منطقه همانا عنوان جهانی «ژئوپارک» است

که با تعريف دقیق یونسکو مشخص شده است. دشت‌ها، دره‌ها، سواحل و کوههای جزیره قشم وضعيتی یگانه و کم‌نظیر از نظر پوشش گیاهی، حضور حیات وحش و وجود پدیده‌های نادر زمین‌شناسی دارند. بخش غربی جزیره قشم از بیشترین زیستگاه‌های با ارزش برخوردار است و پدیده‌های زمین‌شناسی بسیار زیبا، می‌نمایند. عظیم در این بخش جزیره به وفور دیده می‌شود. در این بخش از جزیره علاوه بر گونه‌های گیاهی و جانوری زیبا، کمیاب و در خطر انقراض که در سطح ملی و همچنین جهانی از ارزش بسیاری برخوردارند، پدیده‌های زمین‌شناسی نادر و بی‌مانندی نیز وجود دارد که هریک به تنها‌ی از جاذیت و زیبایی خاصی برخوردار است.

در سواحل جنوبی بخش غربی جزیره از بندر ماهیگیری سلح تا رستای کانی - یعنی در فاصله

نخستین ژئوپارک کشور

مجسمه‌های طبیعی و نقش بر جسته‌های پراکنده، چین خوردگی‌ها و کوههای شکفت‌آور، سطوح تخت و صفه‌ها در ارتفاعات، ستون‌های حاصل از عوامل فرسایش، بر جستگی‌ها و فرو رفتگی‌های به وجود آمده از هوازدگی، مخروط افکنه‌ها و قطعه‌های فروافتاده در پای ارتفاعات، کوه‌سرها و هیکل‌هایی که دست هنرمند طبیعت به تازیانه باد و باران پدید آورده، تندیس‌های اعجاب‌آور در شکل‌های مختلف همچون لاکپشت، سگ، مارمولک، اسب آبی و یا حتی چهره آدمی در حالت خشم و فریاد... همه و همه بخشی از طبیعت مسحور‌کننده قشم هستند و از میراث کم‌نظیر این جزیره به شمار می‌روند. در بین کشورهای عضو سازمان همکاری های اقتصادی اکو، ایران تنها کشوری است که نسبت به راه اندازی ژئوپارک در جزیره زیبای قشم اقدام کرده است. طبق تعريف مصوبی که یونسکو از ژئوپارک ارائه کرده است، «ژئوپارک منطقه‌ای است با وسعت کافی که مرازهای آن به وضوح مشخص شده و چندین پدیده بارز زمین‌شناسی در محدوده آن قرار گرفته باشد. این محدوده باید بتواند در توسعه اقتصادی جوامع پیرامون خود نقش مؤثری ایفا نماید. ژئوپارک ممکن است علاوه بر پدیده‌های زمین‌شناسی از آثار تاریخی، بوم‌شناسی، باستان‌شناسی و میراث فرهنگی و طبیعی دیگر برخوردار باشد.»

اگر تا کنون به هر دلیلی موفق به بازدید از جزیره قشم نشده اید، شک نکنید که از دیدن یکی از زیباترین و منحصر بفردترین مناطق ایران و همچنین بازدید از مجموعه‌ای از میراث طبیعی و تاریخی ارزشمند کشور - یا حتی جهان - محروم مانده اید!

قسم با وسعت (حدودی) ۱۵۰۰ کیلومتری خود، نه تنها بزرگترین جزیره خلیج فارس محسوب می‌شود، بلکه وسعت آن از ۲۳ کشور جهان بیشتر بوده که برای مثال حدود یک و نیم برابر هنگ‌کنگ، دو و نیم برابر کشورهایی نظیر بحرین، سنگاپور و سن مارینو، پنج برابر مالدیو و هفتاد برابر مکائو است.

مطمئن باشید آنقدر جاذبه‌های طبیعی و تاریخی در این جزیره هست که اگر تمام تعطیلات نوروزی خود را نیز در قشم بگذرانید، باز هم میراث ارزشمندی باقی خواهد ماند که برای سفر بعدی خود به این جزیره همچنان مشتاق باشید.

م. مشیری نژاد
rainysir@gmail.com

اعتمادالسلطنه در مرآه البلدان می نویسد: «جزیره قشم یا کیش که آن را باسیدو (نام خور و بندری در بن غربی جزیره) هم می گویند. چون شبیه به ترکش، یعنی جعبه‌ی تیراست. آن را به فارسی کیش گفته‌اند».

در لغتنامه دهخدا معانی مختلفی برای واژه قشم ذکر شده است که در میان معانی ارائه شده، «طبیعت» به خاطر زیبایی‌های طبیعی، خدادادی و بهشت‌گونه جزیره قشم و نیز «آبراهه» به سبب وجود مسیل و آبراهه‌های سیار که بر اثر ریزش باران‌های سیل آسا و کوتاه مدت و یا در نتیجه دخالت انسان‌ها در جزیره به وجود آمده است، بیشتر مناسب جزیره قشم امروزی است.

مشخصات جزیره قشم

طول جزیره قشم از بندر قشم تا بندر باسیدو در انتهای جزیره را در مسافت مختلف بین ۱۰۰ تا ۱۳۰ کیلومتر تخمین زده‌اند که بیشتر روی طول ۱۱۵ و ۱۲۰ کیلومتر تکیه شده است. عرض جزیره، در نقاط مختلف متفاوت بوده و به طور متوسط دارای سه عرض کم (بین طبل و سلح)، زیاد (بین لافت کهنه و شبی دراز) و متوسط (در منطقه اسکان) است. با این وجود، عرض متوسط جزیره قشم را می‌توان ۱۱ کیلومتر در نظر گرفت.

جاذبه‌های کم‌نظیر این خطه به شمار می‌رسد. با توجه به غنای طبیعی و قابلیت‌های تنوع زیستی جزیره و بهویژه بخش غربی آن است که نسبت به حفاظت این بخش اقدام جدی به عمل آمد و نزدیک به ۵۰۰ کیلومتر مربع از آن برای یک منطقه حفاظت‌شده با عنوان «ئۇپارك» در نظر گرفته شد.

وجه تسمیه قشم

قشم نام امروزی جزیره و نام شهر بندری جزیره‌ای در آب‌های خلیج فارس است. این جزیره در منابع اسلامی، تا حدود سده دهم هجری، به نام‌های دیگری مانند کاوان یا بنی‌کاوان و لافت شهرت داشته است که این نامها در کتبی نظیر مروج الذهب، حدود العالم و نخبه الدهر قید شده است. از دوره صفوی به این سو، از این جزیره با نام «قشم»، یا به گویش سواحل نشینان «کشم» یاد کرده‌اند. در میان عرب‌های منطقه، این جزیره به نام «جزیره‌الطلویله» و در میان فارس‌ها به نام «جزیره‌ی دراز» معروف بوده است. برخی کیش را که اکنون نام جزیره دیگری در خلیج فارس است و آن را قیس می‌نامیدند، نام جزیره قشم دانسته‌اند و گفته‌اند چون شکل این جزیره شبیه ترکش (با تیردان) است آن را کیش که به این معناست، خوانده‌اند.

سی کیلومتر از ساحل جزیره - روستا، مزرعه و هیچ نوع تمرکز و تجمع انسانی وجود ندارد. در بخش غربی جزیره حضور انسان و فعالیت‌های دامداری و کشاورزی از زمان‌های قدیم بسیار ناچیز بوده و در حال حاضر نیز قابل توجه نیست. در این بخش از جزیره پدیده‌های طبیعی منحصر بفردی وجود دارد که برخی از آنها عبارت است از:

- جنگل‌های حرا
- گنبد نمک
- غارهای نمک
- چشممه‌های آب معدنی
- تنگ چاهکو
- تنگ عالی
- بام قشم
- دره تندیس‌ها
- کلات کشتاران
- دهه تخته سنگ و صخره با شکل‌های عجیب و غریب
- ...
- نظیر این جاذبه‌ها در دیگر قاره‌ها و در بیابان‌هایی که توسعه شهری کمتری دارند ممکن است به چشم آید، اما در غالب موارد دسترسی گردشگران به آنها دشوار است. کوه‌ها و دره‌های قشم به عنوان بازمانده دوران گذشته زمین‌شناختی به راحتی قابل دسترسی و تماسا است و این یکی از

Photo by Behzad Torkizadeh

----- آثار تاریخی جزیره قشم -----

جزیره قشم به علت موقعیت ویژه‌ای که دارد، از محدود مناطق جهان است که محل تلاقی فرهنگ‌های کهن ایرانی، آفریقایی، عربی و اروپایی بوده و به همین دلیل در طول تاریخ دستخوش رخدادهای فراوان و شاهد آمد و رفت اقوام و ملی چون عیلامی‌ها، مادها، یونانی‌ها، زرتشتیان، پرنغالی‌ها، اسپاچایی‌ها و انگلیسی‌ها بوده است که آثار و سایقه فرهنگی هریک از این اقوام در جای جای جزیره باقی مانده است. شاید اگر عوامل طبیعی فرسایش به این شدت در جزیره قشم عمل نمی‌کرد و موجب تخریب شدید نمی‌شد، امروزه چند برابر آنچه از گذشته‌ها بر جای مانده است، موجود می‌بود و جزیره را تبدیل به موزه‌ای با قابلیت‌های فراوان برای مطالعات تاریخی و مردم‌شناسی می‌کرد.

به هر روی، آنچه باقی مانده است نیز قابلیت‌های فراوان برای مطالعات تاریخی و مردم‌شناسی دارد که در این بخش به سه نمونه از آنها اشاره می‌شود:

غارهای تاریخی خربس

روستایی بزرگ خوربیز یا خربس (خربس) اکنون کاملاً ویران شده و جز کلاهه گورستان و برکه‌ای از آن باقی نمانده است. این روستا حداقل تا زمان ساسانیان (۱۴۰۰ سال قبل) مکانی آباد و محل تردد سیاحان و کشتی‌بانان بوده است. نام خربس خود واژه‌ای است که در زبان پهلوی از آن می‌توان نشان یافته.

در فاصله ۱۰ کیلومتری غرب شهر قشم، خربز در میان کاسه‌ای وسیع قرار گرفته که اطراف آن را دایره‌وار تپه‌های کوتاه و بلند مرجانی پوشانیده‌اند. این ارتفاعات همگی مشرف به شهر است و شهر تا دریا فاصله کوتاهی دارد. در سمت راست، برکه یا آبدان بزرگی است که طاق گهواره‌ای آن نشان‌دهنده قدمت این بنا است که حداقل مربوط به دوره ساسانی است.

طبق مستندات موجود تاریخی، در دوره های نظری کیانیان، درآویدها، عیلامی‌ها، سومریان، آشوری‌ها و مادها، همواره این جزیره مورد توجه اقوام حاکم بوده است که این موضوع در کتبیه آشوری مربوط به سال ۲۸۷۲ قبل از میلاد در شرح کارهای سارگن بکسر معنکش شده است.

هخامنشیان، سلوکیان و ساسانیان نیز همواره در دوران زمامداری خود، از موقعیت استراتژیک این جزیره استفاده نموده اند؛ به نحوی که این جزیره در دوره هخامنشیان، یک مرکز بزرگ کشتی سازی بوده و برای سیاری از سفرهای دریایی مهم، این جزیره بعنوان مبدأ حرکت محسوب می‌شده است.

با وجود آنکه در سال ۶۴۰ میلادی خوزستان به تصرف نیروهای اسلام درآمد، اما در دریا فرمانده ناوگان اسلام عملاً از نیروی دریایی ساسانیان شکست خورد. در نتیجه، زرتشتیانی که به دین اسلام گردن نمی‌نهادند اکثر آنچه جزیره قشم پناهنده شدند و جزیره قشم مکانی امن برای زرتشتیان پناهنده شد و آنها بیشتر از یک قرن توانستند در مقابله لشکرکاران اسلام (که نیروی دریایی نیز تدارک دیده بود)، با استفاده از ژئواستراتژی ویژه جزیره قشم مقاومت نمایند؛ تا آنکه کم کم در قشم کشتی ساختند و گروه گروه به گجرات هندوستان مهاجرت نمودند. آثار و آتشکده‌های متعدد زرتشتی به جای مانده در قشم نشان از همین دوره تاریخی است.

پس از آنکه جزیره قشم توسط لشکرکاران اسلام فتح شد، دریانوردان قشم یا مهاجرت نمودند و یا به دین اسلام درآمدند. اما قشم همچنان اهمیت خود را در کنترل تنگه هرمز حفظ نمود.

----- تاریخ قشم -----

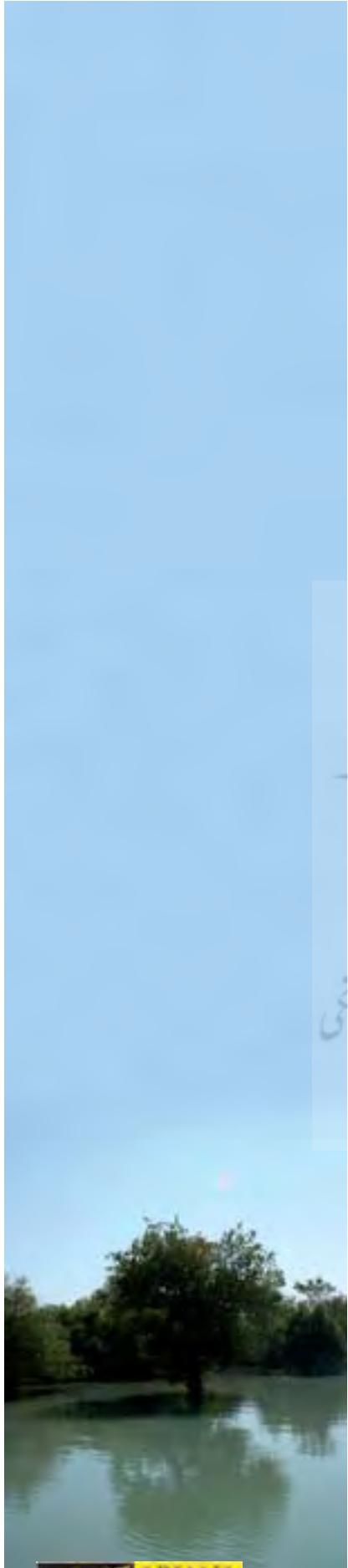
آنچه که امروز به عنوان جزیره قشم محسوب می‌شود، بی‌شک در دوران پیش از تاریخ زیر آبهای خلیج فارس قرار داشته است و بر اثر فروکش کردن سطح آب، این بخش‌های برآمده بصورت جزیره فعلی درآمده اند.

جزیره قشم به خاطر قرار داشتن در تنگه هرمز و همچویاری با جزیره‌های هرمز، لارک، هنگام، تنگ‌بزرگ، تنگ کوچک و ابوموسی، از دورترین اعصار تاریخ تا به امروز از یک موقعیت جغرافیایی ویژه برخوردار بوده و اهمیت استراتژیکی دیده‌بانی و دروازه‌بانی در خلیج فارس داشته است.

نکته قابل توجه این است که در تاریخ جوامع انسانی این منطقه، جزیره قشم پیوسته جایگاه ویژه‌ای از نظر نظامی و ژئوپلیتیک هر عصر داشته است و قدرت‌های دریایی در بیشتر دوره‌های تاریخی در بی استفاده از ژئواستراتژی ویژه این جزیره بوده‌اند. به شهادت ژئولوژی و سنتگواره‌های کشف شده در سواحل ایران، آغاز زندگی در خلیج فارس به حدود ۵۰ هزار سال قبل بازمی‌گردد. وسائل اولیه زندگی انسان، که ساخته و پرداخته از سنگ و مربوط به دوران پس از سنگ است، در بوشهر یافت شده است. حتی از دوره چوب و صدف که انسان اولیه ابزار تنازع بقای خود را از این دو وسیله می‌ساخته (قبل از دوران سنگ) نیز در سواحل خلیج فارس شواهد و قرائتی به جای مانده است. در این دوران است که انسان اولیه از آرام‌ترین آبراه – یعنی تنگه خوران امروزی – عبور می‌کند و خود را به طبیعت غنی و امن قشم میرساند که دارای شکارگاه‌های بکر و آب شیرین بوده است. زیستگاه‌های کوچک و منفرد اولیه در این جزیره به تدریج شکل گرفته و کم کم تبدیل به اجتماعات انسانی شده است.

در کلیه دوره‌های تاریخی، ژئواستراتژی قشم به دلیل گستردگی بودن جزیره و محصور بودن به سیله مانع طبیعی آب، به مردمان ساکن در جزیره قشم کمک کرده است که

در روزگار کنونی بر فراز این غار، همیشه یک جفت عقاب ماهیگیر (که از انواع نادر و مرغوب عقاب‌های جهانند و در جزیره قشم خوشبختانه فراوانند) به چشم می‌خورند که در اتفاقات سخن‌های لانه دارند و تخم می‌گذارند. نکته قابل توجه و تأمل در مورد غارهای خربز و جود خفاش‌هایی دم موشی است که بیشتر در زاویه‌های تاریک و پخش انبیار ذخایر غار (حفره‌های زیرین) زندگی می‌کنند و بدام نیز مشغول زاد و ولد هستند. کارشناسان محیط زیست به علت کاربری سوموم دفع آفات نباتی و عوارض دیگر، نسل این حیوان در جهان را در حال انقراض می‌دانند و این جای امیدواری است که فعلاً خفاش‌هایی دم موشی در غارهای خربز در امنیت کامل به سر می‌برند. غارهای تاریخی خربز، از مکان‌های دیدنی برای گردشگرانی است که به بازدید جزیره قشم می‌آیند.

• کولغان

کولغان در زبان محلی به معنی چاله است که در زمین می‌کنند و در آن هیزم اتش می‌زنند و زغال به دست می‌آورند. این نام به چاله‌های سنگی دست کنده که برای جمع‌آوری و حفاظت آب باران کنده می‌شود نیز اطلاق می‌شود. کولغان مجموعه‌ای است که در ارتفاع ۳۰ متری کوهی سنگی در گنار جاده و در ۳ کیلومتری شهر قشم قرار دارد. در تختگاه این کوه چندین حوض سنگی به شکل بیضی بسیار بزرگ در پیکره کوه به عمق ۲ تا ۳ متر کنده شده و نیز آبراهامی به عمق و عرض ۴ متر و درازای تقریبی ۱۰۰ متر با گذرهای و حجاری شکل گرفته است. آثار دیوارهای ویران شده‌ای از لاشه و قلوه‌سنگ در عرصه مجموعه پراکنده شده، و پلکانی تراشیده شده در سنگ کوه در بالا دست وجود دارد که علاوه مندان کنجکاو میراث فرهنگی را به این تختگاه می‌رساند. در پندار و باور مردم قشم، این مجموعه به قبیل از اسلام نسبت داده می‌شود و نمونه سفال‌های جمع‌آوری شده، شامل هر دو نمونه قبل و بعد از اسلام است.

• چاه‌های طلا (تل آو)

چاه‌های طلا عبارت است از چاه‌های کنده شده در بندر لافت که در سنگ شیست کوه و در مکانی گود حفر شده‌اند و به مثابه «آرتزین» عمل می‌کنند که با توجه به اینکه آب آنها از باران و سریز تل و صخره بالادست تأمین می‌شده است، «تل آو» نامیده شده‌اند و به مرور به «طلا» شهرت یافته‌اند. در حال حاضر تعداد چاه‌ها بیش از ۵۰ الی ۶۰ حلقه است که عموماً آب دارند، مگر آنها که از گل و لای ایشانه شده و باستی لای رویی شوند. چندین درخت کهور کهن، ساقه‌های پیچ در پیچ و گره خورده و قطور خود را درون سنگ فرو برده‌اند تا ریشه‌شان را به آب برسانند. مردم منطقه این چاه‌های آب و درختان را مقدس می‌شمارند و در گنار چاه‌ها و زیر سایه درختان قربانی می‌کنند و بر شاخه‌های کهن ترین درخت با پارچه‌های سبز دخیل بسته‌اند. مردم بومی معتقد‌اند که این درخت‌ها حافظ و نگهبان آب چاه‌ها هستند و سرسیزی آنها نشان‌دهنده وجود آب شیرین در محل است. آب شیرین و زلال در سفره زیرزمینی و در سنگ شیست جریان دارد که در گودی‌ها تا ۱۰ متر و در بلندی‌ها در عمق بیشتری به آب رسیده‌اند. مردم معتقد‌اند که در قیم تعداد چاه‌ها ۳۳۶ حلقه (طبق روزهای سال کبیسه) بوده که هر چاه به مصرف یک روز در طی سال می‌رسیده است.

در میان دشت خربس، وقتی رو به شمال بایستیم، آثار ساختمانی قلعه مخروبه‌ای از سنگ را می‌بینیم که احتمال می‌رود در دوران بعد (از صفویه به بعد) آن سنگ‌چین‌ها چندبار بازچینی شده و دوباره فروریخته باشد. در جلو همین قلعه، در فاصله‌ای نه چندان دور از غارهای خربس، گورستانی وسیع و قدیمی وجود دارد که هم گورهای پیش از اسلام و هم پس از اسلام در آن دیده می‌شود.

درست مشرف بر این گورستان، در دیواره صخره‌ها و در سینه کوه در ارتفاع ۲۰ تا ۳۰ متر، چند دهانه به صورت غار مانند به چشم می‌خورد که به غارهای خربس شهرت دارند و درباره آنها سخنان بسیار گفته‌اند. این غارها که از پدیده‌های کهن زمین‌شناختی به شمار می‌روند، همراه با دیگر پدیده‌ها و کوههای جزیره قشم، دنباله چین‌خوردگی‌های رشته کوههای زاگرس هستند که در هزاره‌های گذشته از زیر آب سربرآورده‌اند. روشن است که آین غارها در دوره‌های تمدنی بعد دچار دگرگونی و تغییرات دیگری شده‌اند.

غارهای خربس که از بیرون ساختار ساده و طبیعی و زمین‌شناختی خود را همچنان حفظ کرده‌اند از درون با مجموعه دعلیزها، تالارها و اتاق‌های متعدد به ابعاد ۵/۰ × ۴ متر و چشممه‌ها و روزن‌های گوناگونی که رو به شمال و جنوب دارند، مؤید حضور مردمانی از دوران‌های کهن در این جزیره هستند.

ساختمار رازآمیز و تودرتونی غارهای خربس و قرار گرفتن آن بر بلندی کوه این عقیده را دامن زده که اینجا در روزگار مادها نیایشگاه شهر و محلی برای ستون‌لنده می‌ترزا بوده است.

غارهای خربس را به لحاظ شکل و ساختار با دخمه‌های آذری‌آجان، کردستان، لرستان، بوشهر، هواز و شوشتر مقایسه می‌کنند. غارهای خربس به ویژه از نظر فضاهای درونی شکل و طرح اولیه، خود را حفظ کرده و به همان صورت کهن خود باقی مانده است.

اما در جانب راست این غارها و در امتداد دیواره بلند و گستردۀ زیارتگاه شاه شهید، دهیلرها و دلان‌هایی نو به دست سنگتراشان هنرمند روزگار کنونی در دل کوه تراشیده شده تا به عنوان الگویی تازه، به شناسایی غارهای اصلی باری رساند. در درون آین غارهای جدید و دعلیزها، نقش‌هایی با الهام از طرح‌های باستانی کنده شده که همگی از جلوه و نمودی باستانی و حالتی رمزگوئه و نمادین برخوردارند.

آنگونه‌ای که گفته شد، غارهای خربس را بعضی معبد مهری می‌پندازند، بعضی آن را استودان (جای نگهداری آستانخوان‌های مردگان پس از مرگ)، در آین زرتشت) می‌دانند و حدسی که قریب به یقین می‌تواند باشد، این است که این حفره‌های دست کنده در دل صخره‌ها اگر استودان (استخوان‌دان) دوره‌های پیش از اسلام نباشد، بدطور مسلم پناهگاه‌هایی برای مردم بی‌دفاع بوده است که روزگاری در دشت هموار خربز زندگی می‌کردند و دزدان دریابی با بورش های خود امان آنها را بریده بودند و آنان به ناچار، این حفره‌های درهم را که از درون با یکدیگر مرتبط هستند، در دل این دیواره به صورت غارهای دست‌کنده به وجود آورده‌اند تا به هنگام احساس خطر بتوانند کوکان، زنان و پیرمردها را به درون غارها منزل دهند و خود به مقابله با دشمن غارتگر پردازند.

این غارهای دست‌کنده، مجموعه‌ای از حفره‌های است که با راهروهای باریک به هم‌دیگر راه دارند. در تالار مرکزی نیز گه جای اجتماع بوده، دو تاقچه کوچک جاچرافی ساخته شده است. در پای دهانه این غارها برکه‌ای برای نگهداری آب باران وجود دارد. که اکثر ایام سال (جز مواقع بی‌بارانی) آب دارد.

----- جنگل دریایی حرا -----

گونه حرا که نام علمی آن به حکیم و فیلسوف ایرانی ابو علی سینا نسبت داده می شود، درختانی در اندازه های ۳ تا ۶ متر با شاخ و برگ سبز روشن هستند. حرا درختی آب شوروزی است که هنگام بدآ دریا، تا گلوگاه در آب فرو می رود. با خاصیت تصفیه ای که در پوست این درخت وجود دارد، در حقیقت یک کارخانه آب شیرین کن طبیعی و خدادادی است. در تنگه خوران، بین جزیره قشم و بخشی از استان هرمزگان (فاسله بین شمال جزیره قشم و بندر خمیر) جنگل دریایی حرا در گستره ای معادل ۲۰۰ کیلومتر مربع پدید آمده که از تنواع زیستی بالای برخودار است. جنگل حرا به دلیل مساعد بودن شرایط اکولوژی، زیستگاهی امن برای پرندگان مهاجر از مناطق گرمسیری همچون حواسیل بزرگ، اگرت بزرگ، اگرت سالم خاکستری، گیلانشاه، کاکائی کچهنه نوک تیز، سلیم خاکستری، حواصیل هندی، ... است. ناحیه جزر و مدی حرا زیستگاه مناسبی برای نرم تنان، سخت پوستان و ماهیان پدید آورده است که منبع غذایی مهمی برای ماهیان و پرندگان وحشی هستند. ارتباط میان تولید اولیه یوون سازگان (اکوسیسم) حرا و تولید ماهیان ارزشمند و صدف در دیگر نواحی حاره به خوبی مشخص شده است. پس از مرطوب حرا، محل مناسبی برای پرورش مرغان ماهی خوار دریایی و به طور مشخص ماهی خوار دریایی سفید (اگرات آلبای) به وجود آورده و از میان دیگر گونه ها، مرغ باران یا آبچلیک (کارادریده) در هنگام مهاجرت از میان این منطقه عبور می کنند. این سرزمین در زمستان زیستگاه مناسبی برای تقدیه آبچلیک ها و پلوه ها است. مناطق جزر و مدی حفاظت شده حرا به مثابه سرزمین استراحت و تقدیه پرندگان ماهی خوار و گونه های دیگری از پرندگان مهاجر است. دیدار از جنگل حرا خاطره ای به یاد ماندنی در اذهان دوستداران طبیعت، آب، هوای درخت، پرندگان و سکوت باقی می گذارد.

----- درخت انجیر معابد -----

انجیر معابد، یا درخت سبز یا درخت لول (یا لور) از رستنی های شکفت انگیز مناطق حاره، مخصوصا جزایر خلیج فارس است که تاجی بزرگ با ریشه های هوایی متعدد دارد. بیوه رسیده نارنجی رنگ این درخت طبعو و خوارکی است. یکی از زیباترین این درختان لور در تم سیستانی (منطقه نویان)، قرار دارد که در نزدیکی آن بقعه ای دیدنی با طرح معماری کهن به نام زیارت پیر واقع شده است.

منابع:

- دانشنامه قشم
- پرونده مطالعات جنگلهای حرا
- وب سایت قشم آنلاین
- و با سپاس از: مهندس علی قمی اویی

----- واحدهای زیست محیطی -----

جزیره قشم و جزایر اطراف آن به سه واحد زیستمحیطی عمده تقسیم شده است که شرح مختصر هریک چنین است:

الف- مناطق خاکی از کاربرد تورهای جزیره در مورد مناطق خاکی ۷ واحد عمده زیر شناسایی شده است:

- ۱- مناطق کوهستانی قشم شرقی
- ۲- مناطق کوهستانی قشم غربی
- ۳- کوه گردندمکی
- ۴- زمین های باир
- ۵- مناطق عمده کشاورزی
- ۶- زمین های پست
- ۷- شوره زار

ب- مناطق جزر و مدي

جزر و مدهای جزیره به طور عمده روزانه هستند. تفاوت های جزر و مد در طول کرانه شمالی جزیره قشم، به علت جزر و مدهای باسعيده و لاقت، قابل توجه است. در طول کرانه جنوبی جزیره قشم، تفاوت جزر و مدي کمتر از جزر و مدهای کرانه شمالی است.

ج- محیط دریایی
در قسمت شمالی جزیره قشم امواج عموماً کوتاه

